

Událost - časová struktura

Předpoklad, že nějaká proměna resp. nějaká série proměn je pouze střídou na sobě nezávislých a spolu nesouvisících stavů, je čímsi nezdůvodněným, a navíc také nepravděpodobným, neboť ze zkušenosti (pochopitelně „své“) víme, že některé stavy spolu souvisí aspoň tak, že popravídle jdou za sebou v určité posloupnosti, zatímco jiné naopak s touto posloupností nejsou v žádném (nebo alespoň v žádném podstatném) vztahu. Zdá se proto, že musíme předpokládat, že v některých případech jsou po sobě následující stavy (konstelace) nejen důležité, ale přímo rozhodující pro posouzení, zda tyto stavy spolu souvisí tak, abychom mohli předpokládat, že některé jsou nezbytně dřívější než jiné, zatímco jiné mohou následovat teprve po oněch předchozích. V každém případě platí, že posloupnost aktuálních „stavů“ událostního průběhu nemá nikdy charakter pouhého vztahu mezi „ante“ a „post“, tj. nespočívá v pouhém zařazení za sebou v určitém řetězci, ale každý aktuální stav je v „sobě samém“, tj. „niterně“ spjat jak s tím, co předcházelo, tak s tím, co teprve nastane. Proto také můžeme říci, že každý aktuální stav je bytostně spjat s celkem události, nebo také jinak, že událost jako celek je s to se v každém svém aktuálním stavu k sobě jakožto k událostnímu celku vztahovat.

(Písek, 060907-3.)